

Lions Youth Exchange Georgia 2017

*Goede wijn, heerlijk eten, fijne mensen en een onwijs toffe cultuur met een onwijs vreemde taal.
De perfecte omschrijving van mijn uitwisseling naar Georgie.*

Afgelopen zomer had ik het grote geluk dat ik voor de tweede keer mee mocht op Lions Exchange. Twee zomers geleden was ik al eens naar Canada geweest en deze keer was ik op zoek naar een nieuw, bijna onbekend land dat een hele andere cultuur zou hebben dan ons koude kikkerlandje. Uiteindelijk kwam ik terecht in Georgie. Dat was wel even iets anders dan Nederland. Als eerste werd ik geconfronteerd met de temperaturen in dit land. Natuurlijk had ik al onderzoek gedaan en wist ik dat het er warm was, maar warm was ook wel echt warm. Dat betekende ook dat de dagen in Georgie er heel anders uit zien dan in Nederland. Maar daarover later meer. Ik zal eerst eens bij het begin beginnen.

Voor de Universiteit van Tbilisi met links Nika (Slovenie) en mijn gastbroer Saba

Onze groep tijdens het kamp met jongeren uit Europa, Azië en Noord- en Zuid Amerika

Na een reistijd van zo'n zeven uur en een tussenstop in Kiev, kwamen we 's avonds laat aan op het vliegveld van Tbilisi, de hoofdstad van Georgie en tevens ook de thuisbasis van mijn gastgezin. Het eerste wat mij vanuit het vliegtuig al opviel, was de prachtig verlichtte stad. Direct wist ik dat dit een van de mooiste landen tot nu toe zou zijn. Toen ik de aankomsthal binnenkwam werd ik door mijn gastbroer en gastvader ontvangen en samen reden we naar huis, waar ook mijn gastmoeder al op mij zat te wachten. Ze had een hele tafel met Georgische gerechtjes klaar staan, en ondanks het feit dat ik eigenlijk helemaal geen trek meer had, heb ik meteen al een onwijs fijn stukje Georgische cultuur kunnen proeven. Vervolgens ben ik mijn slaap gaan inhalen en werd mij meteen verteld dat Georgiers niet vroeg opstaan. Hier kwam ik de volgende ochtend echter ook meteen achter toen iedereen nog sliep op het moment dat ik om tien uur mijn slaapkamer uitkwam. Laat is dus echt laat. De gemiddelde dagen in het gastgezin begonnen rond twee uur 's middags, als het niet later was. De avond is het meest levendige moment in Tbilisi, gezien de temperaturen dan beter zijn en mensen graag samen komen om leuke dingen te gaan doen.

Na een dag gastgezin was het alweer tijd om naar het kamp te gaan. We verzamelden op een centrale plek in de stad en reden met een grote bus ongeveer drie uur naar onze bestemming in de bergen: Atskuri. Hier hadden we een prachtig kamp tot onze beschikking, waar voldoende ruimte was voor verschillende activiteiten. De kennismaking verliep snel; een aantal mensen had ik de avond ervoor al gesproken tijdens een stadswandeling, maar ook het overige deel van de groep mengde snel in. Tijdens onze tijd in het kamp deden we veel spellen, dit om onze verschillende culturen te leren kennen, maar ook om elkaar beter te leren kennen. Zo speelden we voetbal, volleybal en andere sportgerichte spellen, maar deden we ook strategische opdrachten waarbij je elkaar en elkanders land en manier van leven beter leerde kennen. Naast deze activiteiten hebben we ook een aantal onwijs mooie plekken bezocht.

Zo zijn we naar Borjomi geweest om daar een prachtig natuurpark te bezoeken, we zijn naar het Rabati kasteel geweest, we zijn tot twee keer toe wezen hiken (korte afstanden maar mooie plekken) en hebben de prachtige Vardzia caves bezocht. De overige tijd hebben we ons vooral vermaakt met z'n allen in het kamp zelf, waar we 's avonds geregeld kampfeesten hielden en de mooiste herinneringen maakten. De tijd in het kamp duurde 10 dagen, maar uiteindelijk leek dit maar een paar dagen te zijn; de tijd vloog. Gelukkig een teken dat we het dus onwijs naar onze zin hebben gehad!

Na de tien dagen in het kamp was het weer tijd om terug te gaan naar mijn gastgezin in Tbilisi. Hier hebben we in een paar dagen heel veel van de stad gezien; we waren van 's middags tot 's avonds onderweg om alles te kunnen zien en Georgisch eten te proeven in lokale restaurantjes. Ook stond er een twee-daagse hiking trip op de planning. Hiervoor zijn we liftend (met zware backpacks en al) naar Kazbegi gegaan, een prachtige locatie met watervallen, enorme bergen en oude kerkjes, vlak aan de Russische grens. Hier hebben we in twee dagen tijd veel van de mooie omgeving gezien. Na zo'n 40 km gelopen te hebben, inclusief die zware backpacks en het onwijs warme weer, gingen we kapot maar voldaan weer terug naar Tbilisi om hier de laatste dagen van mijn uitwisseling door te brengen.

Kampeerplek tijdens hiking trip

Nika (Slovenie), Lieke (Nederland), Julia (Duitsland), Valeria (Italie) bij Rabati Castle

Deze dagen zijn we onder andere met Rado, de Bulgaarse jongen uit mijn kamp, en zijn gastbroer naar Kojori en Kiketi geweest, twee plekken waar we op lager niveau konden hiken, en ben ik met Nika (Slovenie) de stad wezen verkennen. Verder hebben we nog een aantal keer afgesproken met andere mensen uit het kamp; 's avonds drankjes doen, overdag samen iets bezoeken of gezamenlijk souvenirs kopen. Mijn een na laatste avond (dit was voor een groot aantal mensen al de laatste avond) hielden we nog een laatste meeting met bijna iedereen uit het kamp; we gingen eerst gezamenlijk ergens eten en dronken vervolgens samen drankjes op een toffe locatie in de stad. Vervolgens was het tijd om afscheid te nemen. Gelukkig had ik zelf nog een dagje te gaan en zou ik de volgende avond nog een laatste afscheidsfeestje houden met de laatste tien mensen die nog in het land waren. Ook dit werd weer ergens typisch Georgisch eten nuttigen en drankjes doen op dezelfde locatie, die gelukkig dicht bij mijn huis was (welke ook nog eens midden in het centrum was). Na deze laatste meeting was het tijd om koffers te pakken en te vertrekken naar het vliegveld. Want erg vroeg in de ochtend zou mijn vlucht terug naar huis gaan. Op het vliegveld kon ik nog afscheid nemen van een aantal mensen, maar daarna was het toch echt tijd om terug naar Nederland te vliegen.

Georgie is een prachtig land, waar ik zeker nog eens terug heen ga! De cultuur, de mensen, de hoofdstad Tbilisi en de natuur zijn elk prachtig en hebben mij zo ongeveer betoverd. Van een land wat ik eigenlijk helemaal niet kende, en wat eigenlijk niemand kende, is Georgie veranderd in een van mijn favoriete landen tot nu toe. Het land is nog heerlijk onbekend; niemand waartegen ik vertelde dat ik naar Georgie zou gaan, kende het land of wist waar het lag. Maar dit maakt dat het des te mooier is om te ontdekken en aan te kunnen raden aan andere mensen. Daarom zal ik bij deze ook zeer aanraden om dit mooie land met eigen ogen te gaan ontdekken! Veel plezier in Georgie!

Wil je na dit lange verhaal nog meer indrukken van dit prachtige land? Na mijn uitwisseling maakte ik een 'travel video' van Georgie. Benieuwd? Je vind hem hier: <https://www.youtube.com/watch?v=J1gyjxsLoeU>

Lieke